

ДО
Г-ЖА ЕСЕН ФИКРИ
ул. "Три уши" № 6А, бл. 5, ет. 2, офис
10
гр. София 1000

Относно: Жалба № 6108/2017г. до омбудсмана на Република България

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО ФИКРИ,

Запознах с предложението Ви да отправя искане до Върховния административен съд за произнасяне с тълкувателно решение относно противоречива съдебна практика по прилагането на разпоредбите на чл. 172, ал. 1, т. 5 и ал. 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Благодаря Ви за изразеното доверие в институцията на омбудсмана на Република България. Знаете, че съгласно чл. 125 във връзка с чл. 124, ал. 1 от Закона за съдебната власт омбудсманът може да сезира върховните съдилища при противоречива или неправилна практика по тълкуването и прилагането на закона. За да се отправя искане за тълкувателно решение, следва да е налице трайно установена съдебна практика, в която да се разглеждат и решават по противоречив начин аналогични правни спорове с окончателни, влезли в сила решения.

При извършена проверка на приложените от Вас съдебни решения и на други, постановени при прилагането на разпоредбата на чл. 172, ал. 1, т. 5 от ДОПК, не установих наличието на трайна противоречива съдебна практика. Както постановява Върховният административен съд с Решение № 11606 от 03.10.2017г. по адм. д. № 1719/2017г., I отд. на ВАС спирането на погасителния давностен срок за публичните вземания на основание чл. 172, ал. 1, т. 5 ДОПК е обусловено от ефективното налагане на обезпечителни мерки. Визираната норма не сочи какви следва да бъдат тези мерки, поради което несподелима е тезата, че хипотезиса ѝ не включва предварителните обезпечителни мерки, а само тези по раздел II от Глава двадесет четвърта ДОПК. По аргумент от чл. 121, ал. 2 ДОПК, както редът за налагане на предварителните обезпечителни мерки, така и редът за обжалването им, е идентичен с реда за обезпечаване на установени и изискуеми публични вземания. Определящо е дали обезпечителните мерки са ефективно наложени. В този смисъл са и Решение № 432 от 13.03.2017г. по адм. д. № 2767/2016 г. на АС-Варна, Решение от 14.12.2016 г. по адм. д. № 675/2016 г. на АС-Велико Търново, Решение № 2463 от 05.12.2016 г. по адм. д. № 1413/2016 г. на АС-Варна и др.

В съдебната практика по прилагането на чл. 172, ал. 2 от ДОПК установих наличие на противоречива такава и сезирах Върховния административен съд с искане да образува тълкувателно дело като се произнесе по формулираните от Вас въпроси, както следва:

1. Образоването на изпълнително дело по реда на чл. 220, ал. 1 от ДОПК прекъсва ли давността?
2. Съобщението по чл. 221, ал. 1 от ДОПК прекъсва ли давността и от кой момент - от изпращането или от връчването му?

С уважение,

МАЯ МАНОЛОВА
ОМБУДСМАН НА
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ